

[Knud Lind]

har givet oplysninger om, at man havde taget en kurér i Kastrup lufthavn, og hvor politiet så havde overtaget den post og kørt videre med det narkotika osv. for pågældende. Hvis det står i pressen, så er den pågældende politimand regulært i livsfare. Også dér skal man altså virkelig tage højde for den faresituation, som man kan bringe politiet i.

Grethe Kindberg Jørgensen (CD):

Til dette lovforslag vil jeg ikke sige ret meget. Jeg tror ikke, VS og jeg lægger det samme i ordet provokere.

Jeg vil gerne i udvalget være med til at undersøge, om disse provokationssager burde indføjes i retsplejeloven, således at de kunne indbringes for domstolene analogt f.eks. med kendelser om telefonaflytning og eventuelt byggende på straffelovens nødretsparagraf. En sådan indføjeelse tror jeg kunne være gavnlige for politiet. Man kunne eventuelt med dette også få opklaret de store narkotikasager, som vi ved at disse provokationsmidler bruges i. Men lad os først se, hvad strafferetsplejeudvalget kommer frem til, hvorefter vi eventuelt kan tage sagen op.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Dette lovforslag handler om brugen af provokatører fra det danske politiske side. Jeg indrømmer blankt, at det kunne være fristende at bruge provokatører, når man har mistanke om, at et menneske overtræder straffeloven, og især i de sager, hvor det ville komme på tale, i narkotikasager. Jeg finder brug af provokatører overordentlig farligt. Det er meget beklageligt at gøre det, og det kan næsten ikke undgås, at det fremkalder forbrydelser, som ellers ikke ville være blevet begået.

Jeg ved ikke, om den formulering, som bliver brugt her: »Politiet må under ingen omstændigheder fremkalde eller medvirke til strafbare handlinger«, er den rigtige, men jeg vil meget gerne drøfte det i udvalget. Jeg vil gerne, for så vidt det er muligt, have oversigt over, hvad der er sket, siden dette lovforslag sidst blev behandlet. Jeg tør bestemt ikke i dag tage afstand fra, at det kan være nødvendigt at komme med et lovforslag af lignende indhold som dette.

Wilhelm (VS):

Jeg vil gerne takke SFs og det radikale venstres ordførere for modtagelsen af lovforslaget. Forslaget er jo meget enkelt og klart. Der er ikke mere i det end den tekst, hr. Bernhard Baunsgaard læste op. Der skal sættes et stykke ind i retsplejeloven, der hedder: »Politiet må under ingen omstændigheder fremkalde eller medvirke til strafbare handlinger.« Det, der i virkeligheden er forbløffende – det er især sagt til et forholdsvis nyt medlem som fru Grethe Kindberg Jørgensen – er, at det skal være nødvendigt for VS at stille et sådant forslag, for det, vi ønsker, er en retstilstand, som eksisterede for ganske få år siden, og som alle dengang var enige om. Der er sket et skred bare fra 1979 til i dag. Hvis man læser det svar, vi citerer i bilagene, fra daværende justitsminister Nathalie Lind i 1979, så er der sket et fantastisk skred. Samtidig med dette skred foregår der en omfattende debat mellem dommere, politi, anklagemyndighed og forsvarsadvokater om disse store usikkerheder og afgrænsningsproblemer, som provokatøranvendelsen giver. Men folketetinget, som for få år siden fik det svar fra justitsministeren, at den slags fandt ikke sted, og at det i øvrigt ville være ulovligt at medvirke til forbrydelser, som ellers ikke ville finde sted, er passivt over for, at tingene skrider under os. Det diskuteres voldsomt blandt de folk, der skal administrere en sådan udskridning, hvor man skal sætte grænserne. Nogen regler får vi ikke kendskab til, det kører altså bare. Det synes jeg ikke vi kan være tjent med. Da tilmed de spørgsmål, vi har stillet også til dette lovforslag, ikke er besvaret i retsudvalget af justitsministeriet, har vi fundet det rigtigt at genfremsætte forslaget.

Til den debat, der i øvrigt har været her, vil jeg sige, at jeg mener, at justitsministeren for så vidt var ret klar på et punkt, som der ellers har været skabt usikkerhed om, for justitsministeren vendte tilbage til den formulering, daværende justitsminister Nathalie Lind gav i 1979, og som vi citerer i bilagene her, nemlig at man ikke må fremkalde forbrydelser, der ellers ikke ville være begået. Det sagde justitsministeren dengang ligefrem var ulovligt. Sådant forløb debatten ikke for et halvt år siden. Daværende justitsminister Ole Espersen sagde ikke noget sådant, og vi har i bemærkningerne citeret en udtalelse af en repræsentant for justitsministeriet, hvori det